

Småland
Västman
Göteborg
1932

Yngt. A. Sichelsson
3488 Bor. Johan Sichelsson
född 1858 i Nydala

Mördaren som ej kunde flytta till affen.

När mördaren skurit i hjält den där juden, tänkte han stoppa ned liket i en göl strax intill men han kunde inte rubba liket från stället. Det var något som höll tillbaka. Om det var Guds eller Satans? jag tror det var Satan. Först då mördaren kallat sin bror till hjälp gick det att skaffa undan liket men samtidigt blev märket upptäckt för de blod och mer källan, som de körde juden på.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Övernaturlig
kraft.

X förut omtalad

3488

Båt efter mördad jude.

Inke långt härifrån, ute i kragen, har varit ett
 båt efter en jude, som blev mördad. Jag var
 sjötv med och fångade mördaren och kan visa
 mordplatsen, för jag såg sjötv, när han visade,
 var det var. På skutan blev där ett
 båt^{de} kort som en myrstacka. De slängde
 dit stenar och ris och pinnar och vad de
 fick tag i. Men kärningen, som ägde gården,
 var litet redniska av sig; när jag påstod
 hon län båten och förbjöd dem att kasta
 dit mera. Hon ville inte ha det ryktet,
 att de mördat på hennes gård.

Måland
 Västerås län
 Gällared 1872
 1932

Olof. Pettersson
 Per. Johan Sjöberg
 Född 1858 i Nydala

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Folkred

26.

Landsk. Småland
Västra h:d
Hjälmseryd (Nydala)
Uppt. år 1932

3488

Uppt. N. Nicklason
Ber. Johan Lindberg
född 1858 i Nydala

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Här berättar vi om sin fuktighet.

Det var en gång en bonde som
var ute i skogen och högg ved. "Hä, hä"
sade det i skogen. Då stängde bonden sina
yllerantor och sade: "Hä, hä du mina yllervän!
(Det var ett troll som präs) En tid därefter
red bonden hem från en marknad
en mörk kväll. På hemvägen var det
några bra troll som ville ta honom men
de hörde han var det gädd ur luften:

"På å vägen den härde
och på åkern den korsårde"

Det var samma troll som han gett
varorna som nu hjälpte honom.
(När de plöjde förs hörde de alltid några fås
på träen, där för hade inte trollen
någon makt ute på åkern.)

Troll

3

3488

Spökbunden.

Vi hade förr i världen en liten ullhund som var lika klok som en människa. En gång när vår piga skulle gå hem en kväll hade hon ullhunden med sig. När de kom till bron vid bäcken där nere strek hunden till och hoppade upp i famnen på pigan och skakv av skräck. Pigan vänck sig om och tittade ut över bäcket och fick då se en så här hög (1½ m) stor, svart, huvudlös hund springa därute.

Jag har själv sett den huvudlöse hunden en gång. Det var tidigt en morgon, jag var på väg för att göra upp ild i basten. Den huvudlöse hunden kom då och skök över marken. Han varken gick eller sprang som en vanlig hund utan det

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Spöke

H.

3488

var som om någon drag honom jag
brakar aldrig bli räddad, men då var det
så jag klev till ett slag. Sedan gick
jag och tänkte i botten och såg inte till
honom mera.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

huds.
Spöke
5

Den rötade tomten.

Förr i världen var det en bonde
i Skottala som höll sig med en tomte. Tomten
drog råd till ladan så bonden blev allt rikare
och rikare. En gång stod bonden och
tittade på när tomten kom stänkandes
med sin beyr (se, tomterna ha en stor
beyr men det råg ut som om de bara
hade ett stä) "Det är väl inget att
stänka för så litet" så bonden kall
tomten. Men så skulle han aldrig
ha sagt ty från den stunden började
tomten dra ifrån kuset så bonden
blev tvärt fattig.

Tomte

7.

Spiritus

Förr var det en bonde i Njådala som var på hemiskt rike men han hade också en spiritus som drog till pengar. Spiritusen var en torbjörn eller något sicut oläsa som han hade i en dosa och matade med sitt eget blod. Bonden hade ett blått sår mitt på ena handen och ur det var det som spiritusen såg blod.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Spiritus

8

3488

Leodd kamte

Jag har sjötv sett en kamte. Det var på den liden jag kallade i Nydalarna. Jag stod en kväll uppe på mitan och ansade den och då såg jag en liden kamte komma sakta gåendes från vägen uppe mot mitan. Han var så här hög, (sagom: uppmäter ca 30 cm) back en ittröd koppkropp och var rödbrun i ansiktet. Jag kommer inte riktigt ihåg hur han var klädd men han var sådantig hela en. Han blev uppe på mitan och började anså den men jag tordes ju inte säga någonting till honom. För att se honom bättre gick jag runt om mitan men kamten gick runt han också och när jag vände, vände han, det var omöjligt att möta honom. Sen dess skötte kamten mitan åt mig

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVKamte
9.

3488

Så att jag inte behövde röra den på hela tiden. Och detta ark är så redig som jag sitter här.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

forts.
Tornbe

10.

3488

Om skorrar.

Om skorrar sade de förr att
de betydde otur. Skulle man gå
ett ärendes och en skorre sprang
över vägen, då kunde man lika
gärna vända hem igen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Utlöskap

//.

3488

Om Trollabrisens svartkonstbok.

Trollabrisen var en lee gubbe, di brukade
krämna oss för som barn. Han hade en
svartkonstbok, som han botade kreatur
med. Jag såg den själv för han visade oss
den en gång när vi var pojkar. Han höll
fram den mot oss för att vi skulle läsa i
den men vi kunde inte. En kunde ju läsa
fram någonting som man sen inte för-
stod att läsa tillbaka. Jag såg emellertid
att det var röda bokstäver i
svartkonstboken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVSvartkonst-
bok

121

Primurare fingo ej änga att de blivit det.

När någon blivit primurare kunde han inte änka sig. I primurarkasen hade de gula biljetter, en för varje primurare och var det så att någon började änka på att han blivit primurare bleknade biljetten och så kunde de sticka i själ honom bara genom att sticka med en nål i biljetten.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Primurare
13.

Swilund
Järten
K. Almqvist (Sjöl)

M. S. Kullbäck
Stockholm
S. G. S. Johansson
född 1858 i Östergötland

Frimurare
14

3488

När frimurarna grävde upp ett lik.

Det var en gång en gubbe här ute i
Lekhult de kallade "Mossa-Källan". Han
hadde inga släktingar och ingen begravde
sig om honom. När han var död kom
frimurarna och grävde upp honom ur
graven. Det var en natt och var på
kyrkogården i Hjälmseryd. Vi såg att
det blev ljusk där, men ingen vågade
gå dit och se vad det var.

Där fick de sig allt en grann
skilling för "Mossa-Källan" var
rätt så fet.

3488

Frimurarna måste äta kristet kött.

Frimurarna stod i förbund med Saten. För att bli frälsta måste de äta kristet kött och blod. En gång en äret skickades en människa upp till dem.

De kunde ge vad som helst för att få tag i ett människokött - de kunde ge det i guld eller silver.

Frimurarna åt människokött liksom vi i närvarande äter Kristi lekam och blod.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Frimurare

15.

3488

Fotspår i sten.

På ett berg vid Källbäcksen inte långt härifrån är det fotspår så pass tydliga att man kan se varenda så.

De bergen var mjuka i forntiden och det blev spår när de gick på dem.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fotspår i
sten

16

3488

De rista stråna och glasorn.

De rista stråna på isen skulde glassa ha. De brukade vrida isen och till en boll och så lägga en sten på.

Jag har sett många gamla göra så de bäjade upp till och rullade så stenen ned mot marken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skördbruk

17